

چکیده

سابقه و هدف: سندرم پاهای بی‌قرار (RLS) یک اختلال آزاردهنده حسی حرکتی نورولوژیک اندام‌ها است و پرامی‌پکسول و گاباپنتین از جمله داروهای مورد استفاده در درمان آن است. با وجود شیوع بالای RLS در بیماران همودیالیزی، مطالعات اندکی در مورد تأثیر این داروها بر شدت RLS در این بیماران انجام شده است. از اینرو هدف از مطالعه حاضر بررسی تأثیر پرامی‌پکسول و گاباپنتین بر شدت RLS در بیماران همودیالیزی بود.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه کلیه بیماران نارسایی کلیه در مراحل انتهایی تحت دیالیز دائم در شهرستان قزوین در بخش دیالیز دو بیمارستان بوعلی سینا و ولایت با استفاده از معیارهای تشخیصی گروه مطالعات بین‌المللی RLS از نظر ابتلا به RLS مورد بررسی قرار گرفتند که از بین ۱۶۲ بیمار، ۹۶ بیمار مبتلا به RLS بودند. سپس ۶۰ بیمار مبتلا به شدت متوسط به بالای این بیماری به مطالعه وارد شدند و بطور تصادفی به دو گروه درمان با پرامی‌پکسول 0.18mg روزانه و درمان با گاباپنتین 100mg روزانه تقسیم شدند به مدت ۴ هفته تحت درمان قرار گرفتند. در نهایت میزان بهبود شدت بیماری در هر گروه و نیز بین دو گروه مورد مقایسه قرار گرفت.

یافته‌ها: ۳۷ بیمار (۶۲٪) زن بودند و میانگین (انحراف معیار) سن بیماران 64 ± 10 سال بود. فراوانی RLS (۵۹٪) بود (۹۶ از ۱۶۲ بیمار). شدت RLS پیش از مطالعه در گروه پرامی‌پکسول به میزان معنی‌داری بیشتر از گروه گاباپنتین بود ($P=0.040$)، اما پس از مطالعه تفاوت معنی‌داری بین شدت RLS بین دو گروه وجود نداشت ($P=0.952$). شدت RLS پس از مطالعه در کل بیماران و نیز در هر یک از گروه‌های پرامی‌پکسول و گاباپنتین به میزان معنی‌داری کاهش یافته بود ($P<0.001$). میزان بهبود شدت RLS پس از مطالعه نسبت به پیش از آن در گروه پرامی‌پکسول ($6/5 \pm 16/8$) به میزان معنی‌داری بیشتر از گروه گاباپنتین ($7/3 \pm 13/0$) بود ($P=0.036$).

نتیجه‌گیری: یافته‌های مطالعه حاضر نشان داد که شدت RLS در بیماران همودیالیزی با ۴ هفته صرف پرامی‌پکسول یا گاباپنتین بطور مؤثری کاهش یافته بود و میزان بهبود شدت RLS در گروه پرامی‌پکسول بیشتر بود. از اینرو پرامی‌پکسول و گاباپنتین در درمان بیماران همودیالیزی مبتلا به RLS مؤثر هستند.

واژه‌های کلیدی: سندرم پاهای بی‌قرار (RLS)، بیماری مزمن کلیه، همودیالیز، پرامی‌پکسول، گاباپنتین